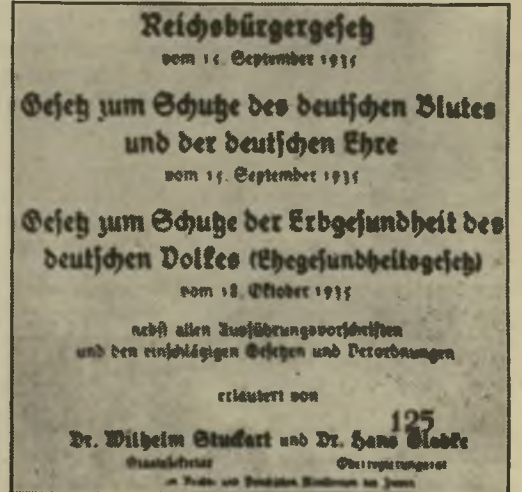

(המשך מעמוד 23)

ונכשל) בשלוש מערכות בחירות קודמות. בית המישפט דחה את בקשתו. מכיוון שאין בישראל חוק המונע את הופעתו של גזען מוצהר בבחירות — בניגוד לגרמניה למרות הנסיון. שנה לפני כן הופיע אותו הפרקליט — רנאטו יאראק, הממונה על העתירות לבג"ץ במישרד היועץ המישפטי לממשלה — באותו בית המישפט. כדי להצדיק את החלטת מישרד החינוך שלא לאפשר עוד למאיר כהנא להופיע בבתי הספר הממלכתיים בהרצאות לפני התלמידים.

באותו ריון פירט יאראק שורה ארוכה של קווידמיון בולטים בין תורת מאיר כהנא לבין תורת הנאצים הגרמניים. בין השאר: דרישתו של כהנא למנוע את "הטמיעה והטמאה" שבקיום יחסים בין יהודים ולא-יהודים. עליידי הטלת מאסר של חמש שנים על יהודים המקיימות יחסים עם ערבים, ועל ערבים המפתים יהודים. הפרקליט ציטט קטע מתוך סיפורו של אדולף היטלר, מייך קאמפף (המאבק שלי): "הנער היהודי שחור"

חוקי נירנברג: חוק להגנת הדם הגרמני

השיער אורב כמשך שעות לנערה (גרמניה) תמימה. מטמא אותה ברמו וגוול אותה מעמה..."

● תביעת כהנא להפוך נשואין בין יהודים ולא-יהודים לעבודה פלילית, שרינה מאסר. הפרקליט ציטט את חוקי נירנברג הזכורים לראון, והוכיח כי הצעת כהנא היענתה מהם.

● קריאתו של כהנא להטיל חרם על סוחרים ערביים ולקנות מיהודים בלבד. יאראק, שנולד באיטליה, הזכיר את החרם שהטילו הנאצים על בתי עסק יהודיים בגרמניה, למחרת עלייתם לשלטון ב-1935.

● ליבו היצרים וייזום פעולות אלימות נגד הסטורנטים

1933: החרם על החנויות היהודיות: גרמנים התגוננו אל תקנו אצל יהודים

רמנויות. אך זמן רב לפני כן כבר נוצר דמיון מוזר, וכמעט מדהים. בין הביוגרפיה האישית שלו וזו של הפיהרר הגרמני, שהביא אסון כה נורא על עמו. על היהודים ועל העולם כולו.

כמו שאדולף היטלר לא נולד בגרמניה, כן לא נולד כהנא בארץ ישראל.

הוריו ירדו מן הארץ. במשך דורות חיתה משפחתו בצפת, עיר המקובלים.

באחד מספריו מספר כהנא כי סבו היה איש עסקים ממוחל וקנה בחשאי חלקת אדמה בעיירה נידחת על חוף הים התיכון. הדבר נראה לו כהשקעה מצויינת. אך כששמעו על כך שכניו, הם לעגו לו, והסב מיהר לבטל את העסקה. העיירה היתה חיפה, והאדמה שקנה היתה באיור שבו קם כעבור זמן רובע הנמל של העיר. היא שווה כיום הון עתק.

כהנא סיפר סיפור זה כדי להזהיר מפני הגישה של "מה יאמרו הבריות". המסר: אל לו ליהודי להתחשב בדעת הוולת, ואל לו לעם היהודי כולו להתחשב בדעת העולם.

כאשר גבר המשבר הכלכלי בארץ, בשנות ה-20, לקח אביו, הרב צ'ארלס (יחזקאל שרגא) כהנא, את משפחתו לאמריקה והתיישב ברובע פלאטבוש בברוקלין, שם התמנה כרב מקומי ועסק בתרגום התנ"ך לאנגלית. ב-1 באוגוסט 1932 נולד שם בנו מארטין, שהפך לימים למאיר. האב היה רוויזיוניסט קנאי, וטיפח בבית אווירה ציונית קיצונית.

אמו של כהנא, החיה ביום בארץ, סיפרה השנה כי זאב ז'בוטינסקי, מנהיג התנועה הרוויזיוניסטית, "היפנט" את מאיר-מארטין הקטן כשזוה היה בן שלוש, אז התארח ז'בוטינסקי בבית המישפחה וישהה בו כחודש.

ז'בוטינסקי, שנפטר כעבור חמש שנים כשביקר שוב בניו יורק, היה בודאי נחרד אילו ידע איך יתפתח הילד הקטן העימו שיחק. כי ז'בוטינסקי, איש שיריבים כמו דויד בן-גוריון ורבינו לו לא הפעם את התואר "פאשיסט". היה רחוק מתורת כהנא כרחוק מערב ממזרח. הוא דגל במישטר ליברלי, והציע שבמדינה היהודית העתידה לקום יכהן סגן ראש-ממשלה ערבי לצד ראש-ממשלה יהודי (מבלי להוציא את האפשרות שאש-הממשלה יהיה ערבי, וסגנו יהודי). הוא היה אתאיסט גמור, ותבע להפריד הפרדה מוחלטת בין המדינה והדת. גם באמריקה הקיצוניים ביותר, שבהם תבע להקים כוח-מגן יהודי כדי להילחם בערבים, התייחס בכבוד רב לעם הערבי הפלסטיני ולהתנגדותו. "הטיבעית" להתנחלות הציונית. בשירו המפורסם ביותר ניבא כי "בן-ערב, בן-צנרת ובני" יחיו בשפע ובאושר תחת דגל המדינה היהודית. הדבר לא הפריע לכהנא לתאר עצמו בספרו כתלמידו וכיורשו של ז'בוטינסקי.

רבים מאוד מתלמידי ז'בוטינסקי קלטו רק את המסר הלאומני הקיצוני שבתורת ז'בוטינסקי, מבלי לקלוט את הנימה הליברלית-דמוקרטית שבה. אחד מאלה היה מארטין כהנא, הנער היהודי-המהופנט מרובע פלאטבוש. אביו שלח אותו לתנועת הנוער הרוויזיוניסטית, בית-ר.

המדריך שלו בבית-ר היה צעיר בשם מישה ארנס — שעלה לימים לישראל והיה לשרה-ביטחון, משה ארנס.

ארנס, לאומן קנאי, אינו מרבה להצהיר הצהרות. פניו חתומות, ומעטים יודעים את צפונות ליבו. הוא ידע להסתיר את השקפותיו הקיצוניות והנוקשות מאחורי סבר-פנים יפות, אריכות והופעה תרבותית. קשה לדעת מה דעתו האמיתית על הצעותיו של תיכריל-לעבר — ובאיו מידה הוא נושא באחריות לעיצוב אופיו.

כבית-ר צעיר וכהנא כפעם הראשונה ככתורת בעיתונות. יחד עם חבריו הבית-רים השליך עגבניות לעבר שרה-חזק הברטי, ארנסט בוויין, שבא לניו-יורק ב-1947 כדי לשאת את דבריו לפני האו"ם. בוויין, שנוא-נפסם של כל הציונים, התנגד לעליית יהודים לארץ ולהקמת מדינה יהודית.

אבל בית-ר לא סיפקה את כהנא הצעיר. היא היתה

הערביים באוניברסיטת, בנוסח פעולתן של פלוגות-הסער הנאציות נגד היהודים.

● קריאתו של כהנא להרחיק את הערבים מהר-הבית, שם נמצאים קודשי האיסלאם, תוך ציטוט הפסוק התנ"כי "והור הקרב וימתו" (במדבר, 1).

● דרישתו של כהנא לגרש את כל הערבים הגרים בארץ לארצות-ערב, ולשלול לאלתר את האזרחות הישראלית מכל אדם שאינו יהודי. הפרקליט ציטט את "25 הנקודות" — המצע הרשמי של המפלגה הנאצית הגרמנית — שכללו סעיף דומה.

● דרישתו של כהנא להשתית כל משאומתן עם ערבים על הכרתם ב"אדנות" היהודית על ארץ-ישראל. שאל יאראק קר המוג בהתרגשות: כולם צריך לבאר את האטוסיאציה המזוהה, שהביטוי, אדנות' מעורר בהקשר כזה; האם יש צורך בתרגום לשם כך? הוא התכוון לביטוי הנאצי לעם הגרמני: Herrenvolk ("עם אדונים").

● היה רועדת בשעה שהיא רושמת דברים אלה. קרא הפרקליט. בית-המישפט קיבל את טיעונו, ומאז סגורים בתי-הספר לפני כהנא.

ז'בוטינסקי היה שם

אין ספק שבשלב מסוים התחיל מאיר כהנא לקרוא את ספרי היטלר ואנשיו וללמוד מהם. הוא הודה בכך באחת הדו

JUDEN RAUSS - ערבים החוצה

המדינות. הם מורמים ונישאים מעם ומדינה. עם ישראל אינו מאותם עמים קטנים וחסרי חשיבות. אלא לב ליבו של העולם וסיבת קיומו. אנו עם שנועד לגדולה, לקדושה ולהקרבה עצמית. וחזון זה לא יתמעט ולא יטושטש. עם ישראל נבחר למלא תפקיד גדול, התובע ממנו את הסגולה והיכולת לדחות בינוניות; הוא ידחה את הטפל. יבין מה חשוב באמת, ויהיה נכון להקרבה עצמית כדי להגיע לפיסגת הגדולה."

אדולף היטלר:

אין צורך בהחלטות רוב אלא רק באנשים אחראים... אחריות מוחלטת המשולבת בסמכות מוחלטת ללא תנאי — תצמיח בהדרגה עלייתם של מנהיגים אשר כמותם היום, במישטר של פלמנטריזם בלתי-אחראי, אין להעלות כלל על הדעת."

מאיר כהנא:

"הרוב אינו צודק תמיד, ודאי לא הפוליטיקאים הזועמים והעיתונאים הרעשניים... לבעל החזון יש תפקיד להדריך את המיעוט בדרך האמת, ואף שהרוב סוקלו היום, הוא יחנך לו מחר כאשר יחקה אותו."

אדולף היטלר:

רק מרחב מספיק כל צורכו על האדמה מבטיח לאומה חופש קיום. בלי להביא בחשבון 'מסורת' ודעות קדומות חייבת התנועה הנציונל-סוציאליסטית למצוא אומץ ולגייס את עמנו ואת כוחו למען התקדם בדרך אשר תוביל את העם הזה ממרחב-מחייטו המוגבל הנוכחי אל אדמה וקרע חדשים."

מאיר כהנא:

האומה, אוסף שבטים שבעצמם צמחו מבתי-אב וממישפחות, היתה מישפחה שיתופית גדולה אחת. שבניה נקשרו בקשרים מחייבים ביותר — קשרי-דם... שם האומה נקרא על ארצה, וזרים שהגיעו אליה לא נעשו אזרחיה של הארץ, ולא נעשו שותפים לבעלות עליה עם התגוררם בתוך גבולותיה. האומה-המישפחה היא היתה הבעלים של הארץ, והיא אשר קבעה את חוקיה."

מאיר כהנא לא התבטל בשיבת החודשים שבילה בכלא. הוא כתב ספר סיכום לפילוסופיה הדתית-גזענית שלו. שם הספר — "...לשכים בעיניכם..." — לקוח מפסוק תנ"כי. הספר מהווה בליל מוזר של ציטוטים מהתנ"ך, מהעיתונות הישראלית והזרה, פרקי היסטוריה משוכתבים, ניתוח הסתירות שבמגילת-העצמאות, והצהרות פוליטיות. בקטעים רבים מזכיר הספר של כהנא את ספרו של אדולף היטלר, "מייך קמפף" שנכתב על-ידו בכלא הגרמני, ב-1924.

כהנא כותב: "ערביי ארץ-ישראל הינם פיקחים ואף מועלים טובים. יש למערב צורך באנשים המוכנים לעסוק בעבודות השחורות והחשובות, שאין עוסקים בהן. בנוסף לכך חסרים מועלים מוכשרים בתחומי-משק שונים, אם ישראל תערוך סקירה מקפת של צרכיה המיוחדים של כל מדינה מערבית, תוכל להנהיג תוכנית הכשרה לערבים בהתאם לדרישות של מדינות המערב השונות."

עבודתם של הערבים בארץ ממחיכה את כהנא: האמת היא שהערבים מתחזקים פיסית כתוצאה מעבודת-הכמים שהם עוסקים בה, ואילו היהודים נחלשים ומתורפמים. מכאן התקיפות שזעזעו נגד יהודים בערים בעלות אוכלוסיה מעורבת."

אדולף היטלר:

כל התרבות האנושית, כל יצירות האמנות, המדע, הטכנולוגיה שאנו רואים לפנינו כיום הן כמעט אך ורק פרי ייצורו של הגזע הארי. עמם העובדה הזאת מוכיחה כי יש יסוד למסקנה שהוא בלבד היה המייסד של כל האנושות הגבוהה יותר ועל-כן המייצג את האב-טיפוס של כל מה שאנו מבינים במילה 'אדם'. הוא הפרומתיאוס של המין האנושי אשר ממצחו הוזהר יתנו בכל הזמנים הניצוץ האלוהי של הגאונות, המדליק מחדש אותה אש של ידיעה, שהאירה את ליל-המסתורין הדומם ועלידי כד הביאה את האדם לעלייה במשעול האדנות על שאר היצורים שעל פני האדמה הזאת."

מאיר כהנא:

עם ישראל אינו ככל העמים ומדינת-ישראל אינה ככל